

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1007/2022
29.09.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Рудина Лагунцића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К 238/22 од 10.05.2022. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 152/22 од 19.07.2022. године, у седници већа одржаној дана 29.09.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Рудина Лагунцића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К 238/22 од 10.05.2022. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 152/22 од 19.07.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови К 238/22 од 10.05.2022. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од пет месеци. На основу члана 67. став 2. у вези члана 70. став 1. КЗ суд је опозвао условну осуду изречену окривљеном пресудом Основног суда у Старој Пазови К 47/20 од 06.04.2021. године, па је узео као утврђену казну затвора у трајању од десет месеци и применом члана 67. став 3. КЗ окривљеног осудио на јединствену казну затвора у трајању од једне године, у коју казну му је урачунао време на задржавању од 04.10.2015. године до 06.10.2015. године и време проведено у притвору од 22.03.2022. године, па надаље.

Истом пресудом на основу члана 89а КЗ окривљеном је изречена мера безбедности забране приближавања и комуникације са оштећеном ББ, тако што је окривљеном забрањено приближавање оштећеној на удаљености мањој од 100 метара и забрањена комуникација са оштећеном, све у трајању од две године од дана правноснажности пресуде, с тим што се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере, а наведена мера се може укинути пре истека времена за које је одређена, ако престану разлози због којих је иста одређена.

Поред тога окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка ОЈТ Стара Пазова у износу од 70.716,376 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде као и трошкова кривичног поступка суду о чијој висини ће суд донети накнадно решење, те је делимично усвојио захтев оштећене и обавезао окривљеног да оштећеној ББ на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 9.750,00 динара, док је преко досуђеног, а до траженог износа од 18.000,00 динара, захтев оштећене одбијен као неоснован.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 152/22 од 19.07.2022. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Старој Пазови К 238/22 од 10.05.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Рудин Лагунцић, због повреда закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП и то члана 438. став 1. тачка 7) до 10) ЗКП и став 2. тачка 1) ЗКП, члана 439. тачка 1) до 3) ЗКП, члан 441. став 3. и 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине првостепену и другостепену пресуду и предмет врати на поновно суђење или да преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеном изрећи казну затвора од три месеца, уз укидање дела пресуде којим је опозвана условна осуда и изрећи да се иста има извршити тако што би је окривљени издржавао у просторијама у којима станује.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП. Према наводима захтева, из садржине порука које је окривљени слао оштећеној није могуће закључити да су поруке такве природе да се истима угрожава спокојство, телесни интегритет или душевно стање оштећене ББ, а имајући у виду след догађаја након слања наведених порука, па бранилац истиче да у радњама окривљеног нема инкриминисаног понашања, односно нема елемента кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани из следећих разлога:

Кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика чини онај ко применом насиља, претњом да ће напасти на живот или тело, дрским или

безобзирним понашањем угрожава спокојство, телесни интегритет или душевно стање члана своје породице.

Из чињеничног описа изреке првостепене пресуде, произилази да је окривљени „дана 22.03.2022. године у ..., способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, свестан свог дела и хтео његово извршење, при чему је био свестан забрањености дела, претњом да ће напасти на живот или тело угрожавао спокојство и душевно стање члана своје породице – супруге ошт. ББ из ..., на тај начин што је оштећеној путем апликације Вибер послао поруке у 10,05 часова “Боље зови хитну пре него што дођем кући нећеш стићи до адвоката“, у 10,07 часова “Цео дан ћу да пијем и кад дођем кући бићеш мртва“, у 10,08 часова “Пробај спаси се ако будеш успела“ и „Данас ти је крај“ које претње је оштећена озбиљно схватила и истих се уплашила.“

Имајући у виду цитирани законски опис бића кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, те чињенични опис кривичног дела наведен у изреци првостепене пресуде, односно да је окривљени у конкретном случају употребом квалификоване претње, као једне од алтернативних радњи извршења овог кривичног дела, упућене оштећеној у три поруке, у кратком временском размаку, који су изазвале страх код оштећене, јасно и недвосмислено произлази да се у описаним радњама окривљеног стичу сва, како објективна тако и субјективна битна законска обележја кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, за које је оптужен и правноснажно оглашен кривим.

Стога су по налажењу Врховног касационог суда, супротни наводи браниоца окривљеног АА којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости формално опредељује битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) до 10) ЗКП и став 2. тачка 1) ЗКП, члана 439. тачка 2) ЗКП и члана 441. став 3. и 4. ЗКП, које у смислу одредбе члана 485 став 4. ЗКП, представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости, али у наводима захтева не образлаже у чему се конкретне повреде састоје. Како Врховни касациони суд правноснажну одлуку и поступак који је претходио њеном доношењу испитује само у смислу члана 489. став 1. ЗКП, то се овај суд у разматрање наведене повреде, која у смислу члана 484 ЗКП, нема прописан садржај, није упуштао.

Поред тога, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости опредељује и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 67. став 2. КЗ, али наведену повреду образлаже чињеничним заључцима у вези са оценом околности које утичу на могућност опозива условне осуде, а које у ствари представљају околности од којих зависи одлука о опозиву условне осуде, што би представљало повреду одредаба члана 441. став 1. ЗКП

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену изнетих навода захтева јер повреда закона из члана 441. став 1. ЗКП не представља законски основ у оквиру

повреда наведених у члану 485. став 4. ЗКП, због којих окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Рудина Лагунцића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Биљана Синановић,с.р.